

Fem timer opp – tolv minutter ned

Landets eldste kvinnelige fjelltelemarkkjører er tannlege. Tale Solheim fra Kongsberg er 56 år, og dermed i hvert fall 25, for ikke å si 30, år eldre enn de andre kvinnene som deltar i de fem rennene som fjelltelemarkcupen består av. Hun ble påmeldt sitt første renn mot eget vitende, og året etter sto hun på seierspallen. Og det i en sport som absolutt krever sin kvinne. På det meste tar det fem timer å gå opp til toppen – bare for å kjøre ned igjen på en ti minutters tid, og det er med innlagt raupelukje – for å bremse farten. Selve rennet begynner først på toppen, så det er i løpet av de siste få minuttene med fart og spenning at konkurransen foregår. Tale Solheim er forresten premiert som mest stilrene telemarkkjører også, og under OL på Lillehammer kjørte hun oppvisning i slalåmtraseen før rennene, med lurk og stakk.

Tale Solheim (56) på Kongsberg trener tidlig og sent. Hun begynner med en tusenmeter i svømmehallen hver morgen, og etter tannlegearbeidsdagen legger hun ut på ski eller sykkel, når hun ikke tar en workout-økt for variasjens skyld. I det siste har hun også begynt med kiting – eller drageflyging. Kiting går ut på å la seg trekke på ski, surfbrett, rollerblades eller hva man måtte finne på, av en spesialkonstruert drage. Man utnytter vindkraften på samme måte som ved seiling og har derfor mulighet til å kunne krysse opp mot vinden. Foto: privat.

– Når begynte du med Telemarkskjøring?

– Jeg begynte for 10–11 år siden.

Han som jeg bor sammen med driver med fjelltelemark, og det begynte med at han og en kamerat satt og snakket om dette, og så sier kameraten at «kan-skje Tale har lyst til å være med og se på». «Se på!?» sa jeg. Det hørtes fryktelig kjedelig ut. Samboeren min tok det hintet og meldte meg på mitt første Fjellgutenrenn. Det er det første rennet i sesongen. Deretter kommer Villomrennet, Harstadfjellrennet, Alperittet og til slutt Galdhøpiggenrennet, som arrangeres den siste helgen etter påske. Så vi driver ikke med så mye annet i helgene i mars og april og litt ut i mai. Og så kommer Skarverennet, naturligvis. Der har jeg 25-års jubileum neste år. Det er langrennsjente jeg er opprinnelig, og jeg har alltid bitt meg fast i snøkanten når våren kommer. I mai er det helt nydelig å være på fjellet og gå på ski. Jeg går ikke i fjellet om sommeren, for jeg liker ikke å måtte gå både ned og opp. Da driver jeg heller med vedlikeholdsarbeid på hytta Sutløysa (sørgløs) på Geilo. Eller jeg kan ta en tur i Jotunheimen, for der finner jeg sne sommerstid også.

– Er fjelltelemark en farlig sport å drive med?

– Nei, farlig er det ikke. Dette foregår i trygge områder uten rasfare, selv om vi kjører «off piste», i den forstand at det ikke er preparerte løyper. På Galdhøpiggenrennet, der vi bare bruker tre timer opp, og syv minutter ned, er det lagkjøring før damestart. Da blir det mye humper og groper etter fall, og ikke så lett å kjøre. Hjelm er påbudt utstyr og fartsdress er ikke lov. Dessuten skal vi ha telemarkski, lav støvel og binding med løs hæl. Og vi skal ha sekk som veier fem kilo når vi kjører ned. Det betyr at den er mye tyngre når vi går opp. Vi trenger en del drikke i løpet av stigningen. Og så må vi ha skift, for man svetter en del på turen, og det er alltid venting på toppen. Etter hvert har man lært å ta med noen tomme plastposer som man kan fylle med sne hvis det ikke er nok vekt igjen i sekken til start. Det er ikke lov å putte stein i sekken.

– Krever det mye trening å drive med fjelltelemark?

– Jeg har alltid trent mye, jeg. Langrenn om vinteren og sykling om sommeren. Jeg har årskort i bakken på Geilo. Dessuten går jeg på work-out-trening hos moren til Stine Brun Kjeldås, snøbrettkjører og OL-deltakeren vår, her på Kongsberg, og hver morgen

svømmer jeg en 1000-meter i svømmehallen.

Ja, da kommer man vel i form. Og ellers har hun begynt med kiting, når hun har en ledig stund. Og vi bare minner om at damen egentlig er tannlege. På heltid.

– Satser du neste sesong også, eller har du tenkt å gi deg snart?

– Jeg har vel av og til tenkt på å gi meg, men når jeg sier det, er det alltid noen som nevner en annen som holdt på til han var 60. Blant herrene er det forresten en god del flere som er eldre enn 30 år, som er grensen for veteran. Jeg er egentlig med mest fordi det er så hyggelig miljø, og vi er en veldig fin gjeng som kjenner hverandre godt etter hvert. Og jeg som er så gammel slipper å tenke på prestasjonsangst i det hele tatt. Dessuten er det mange som sier at de i hvert fall ikke skal slutte før jeg slutter. Så da tenker jeg at jeg må fortsette litt til. Og jeg kan godt være med og komme på sisteplass jeg, sier hun som vant Alperittet i fjor. Det er visst ingen stor fare for det med sisteplass med det første.

Ellen Beate Dyvi

Dental as er et konkurransedyktig fullservice laboratorium med stor erfaring.

Produksjon: protese – vitallium (chrom cobolt) – implantater – porselen – gull – helkeramiske kroner/innlegg – kombinasjonsarbeider

Import: alle typer tanntekniske arbeider, meget høy kvalitet til lav pris

dental as

PRØV OSS! VI HAR TJENESTENE DU SER ETTER

ENKLERE MED ALT PÅ ETT STED!

Postboks 9021 Grønland, 0133 Oslo
Chr. Krohsgate 2, 0186 Oslo
Telefon 23 00 21 60 • Telefax 22 17 39 71

SEND KASUS FOR KONSTRUKSJONSFORSLAG OG PRISTILBUD

GARANTI

6 ÅR PÅ FAST PROTETIKK

3 ÅR PÅ AVTAGBAR PROTETIKK